

„A nyomásgyakorlásnak rengeteg eszköze van”

Keller-Alánt Ákos
2019. szept. 20., 15:09

Mire megoldás a privatizáció? Jó gazda-e az állam? Hogyan alakult át az állami tulajdonról való gondolkodás a világban 2008 után és Magyarországon 2010 után? Ezeket a kérdéseket vizsgálja Az állami tulajdon pillanatai című tavaly megjelent gazdaságtörténeti kötet szerzőjét, Voszka Évát, a Szegedi Tudományegyetem tanárát kérdeztük. A teljes interjút a Magyar Narancs csütörtökön megjelenő számában olvashatják.

Próbáld ki ingyen szeptember 16-30-ig! További info: www.life1.hu

Magyar Narancs: Magyarországon 2010 után is volt egy nagy államosítási hullám, de erről azt írja, hogy ez nem kapcsolódik a 2008-as európai válságkezelő államosítások trendjéhez.

Voszka Éva: Magyarországon a bankok állami tulajdonba vétele nem olyan válságkezelés volt, mint Nyugat-Európában. A magyar állam 2008 után átmeneti segítséget adott ugyan két banknak, de nem ez volt a jellemző. Késve és más indokok alapján kezdtek államosítani. Az állam szerepfelfogása változott meg gyökeresen nálunk 2010 után.

MN: Egy cikkében az 1945 utáni államosításokhoz hasonlította ezt a folyamatot.

VÉ: Csupán abból a szempontból, hogy először a stratégiai iparágakban kezdtek államosítani. A lépték viszont meg sem közelíti az 1945 utáni államosítások mértékét. (...) A Fidesz-kormány nem azt vallja, ami a privatizáció alapelve, hogy az állam rossz gazda, hanem azt, hogy bizonyos területeken szükség van állami tulajdonra. Elsősorban stratégiai cégekre, tehát az állam nem engedheti ki a bankok, az energetika egészét vagy a közszolgáltatások nagy részét a kezéből. De államosították például a tankönyvkiadást is, ami nemzetgazdasági szempontból elhanyagolható ugyan, de a kormánynak kulturális-ideológiai szempontból stratégiai fontosságú.

MN: A tulajdonjogok újraelosztása nem mindig volt békés 2010 után sem, elég, ha a pécsi vízműre vagy a trafikokra gondolunk. Vállalkozói szempontból nem jár kiemelt kockázattal, hogy az állam bármikor elveheti a korábban felépített céget?

VÉ: Ez a kockázat kisebb vagy nagyobb mértékben mindig fennáll Európában. Volt, amikor kisajátították a magántulajdont, most már inkább megvásárolják, hiszen a rendszerek változnak. A pécsi vízmű esete egy kezdeti próbálkozás volt, aztán a kormány úgy döntött, hogy nem ez a célravezető módszer. Persze a nyomásgyakorlásnak

mindenféle más eszközét be lehet vetni. Ilyen például a megrendelések leállítása vagy a hatósági vegzálás. Ha különböző szabályozási

eszközökkel, például különadók bevezetésével vagy rezsicsökkentéssel leszorítják a nyereséget, akkor a tulajdonos úgy dönthet, hogy inkább kiszáll, és alacsonyabb áron is eladja cégét.

A teljes interjút a [Magyar Narancs csütörtökön megjelenő](#) számában olvashatják.

[Előfizetésre és digitális vásárlásra itt van lehetőség.](#)

MAGYARNARANCSCS

Magyar Narancs

Nagyon sokat hoz! Fizessen elő, és ajándékba parádés kedvezményeket nyújtó Magyar Narancs olvasókártyát küldünk! Részletek Előfizetés-vásárlásáról azonnal e-mailes visszaigazolást küldünk Önnek. Ajánlatunk csak belföldi előfizetés esetén érvényes. Külföldi kézbesítési cím esetén lapunkat megrendelheti a hirlapelofizetes@posta.hu e-mail címen. A Magyar Narancs digitális változata olvasható okostelefonon, tableten, személyi számítógépen, és a vasalón is dolgozunk!

[Elovasom a cikket itt: magyarnarancs.hu >](https://magyarnarancs.hu)

Keller-Alánt Ákos
2019. szept. 20., 15:09

Cimkék:

Ezt már olvasta?